

ZIMNÍK

Šk.r. 2012/2013

ZŠ Kamenica nad Cirochou

Milí naši čitatelia!

Dostáva sa vám do rúk druhé číslo školského časopisu, dnes pod názvom ZIMNÍK. Ktovie prečo?

Ak sa zahĺbite do obsahu, zistíte, čo zaujímavé sa udialo na škole v zimných mesiacoch, ako sme prežili najkrajšie sviatky v roku – Vianoce, ako sme sa učili korčuľovať a plávať, položili sme pár otázok pani zástupkyňi a ešte mnoho ďalších zaujímavých článkov, kvôli ktorým sa oplatí prečítať si celý časopis.

Potešíme sa vašim príspevkom a nápadom, čo by ste si chceli prečítať alebo odkázať spolužiakom.

Mgr. Alžbeta Harakaľová

Na úvod sme požiadali aj nášho pána starostu Ing. Alexandra Bugyiho, aby sa vám prihovoril na začiatku kalendárneho roka. Tu je jeho príhovor:

Na prahu nového roku srdečne pozdravujem pedagogických i nepedagogických pracovníkov školy, žiakov a ich ctených rodičov.

Nie každá obec na Slovensku má toľko detí v školskom a predškolskom veku ako naša obec. Kolorit spoločenského života v našej obci si neviem predstaviť bez angažovania sa našich nadaných detí pod vedením skúsených pedagógov našej školy.

Vážení pedagógovia, milé deti,

na Vaše angažovanie sa v prospech materskej školy, základnej školy a celkového kultúrneho, športového a spoločenského života v obci sú právom hrdí Vaši rodičia, spoluobčania a vedenie obce, ale škola ako taká je aj oporou všetkých podujatí, ktoré organizuje obecný úrad s cieľom zapojiť čo najviac občanov do diania v obci a našu obec zviditeľniť.

Aj týmto príspevkom vo Vašom školskom časopise Vás chcem ubezpečiť, že našej škole budem stále nápomocný a zároveň Vám želim pevné zdravie a veľa úspechov v pedagogickej i nepedagogickej činnosti.

Vedeniu školy a pedagógom prajem v novom roku pevné zdravie a veľa múdrych rozhodnutí. Chcem Vás ubezpečiť, že obec i ja ako starosta sme na Vás právom hrdí a za všetko Vám srdečne ďakujem.

Ing. Alexander Bugyi, starosta obce Kamenica n/Cir.

Čaro Vianoc

Rok čo rok k nám prichádzajú pomaly, najskôr nenápadne a potom plnou silou nás naplnia svojou radosťou, láskou a pokojom. Vianoce cítiť vôňou ihličia, arómou škorice, vanilky... Tlmený jas žiari nielen z prepychových výkladov, ale odráža sa i v očiach ľudí. Teplo, neha, láska, radosť. O čom sú teda Vianoce? Prvé, čo si predstavím, je rodina, sediaci spolu pri štedrovečernej večeri, pri rozbaľovaní darčiekov, pri spievaní vianočných piesní, pri sledovaní krásnych rozprávok. Pochodíme po návštevách a, samozrejme, dobre sa najeme. Ale predovšetkým sú to sviatky narodenia Ježiša Krista. Keď ideme spolu na svätú omšu, spolu sa pomodlíme a pôjdeme k jasličkám. Poďakujeme sa za ten najväčší dar, ktorý sme dostali od Ježiška, keď sa za nás obetoval. Je to deň rozdávania darov. No najkrajší darček je ten, ktorý je venovaný z lásky a obetavosti, keď pramení z hĺbky srdca. Ich hodnotu pochopíme až vtedy, keď sa nám ich nedostáva. Nečakajme preto, ale sami darujme, nešetrite úsmevom, milým slovom, pusou, chvíľou, ktorú strávime so svojimi blízkymi. Vianoce sú obdobím prežitým v pokoji a radosi. Sú to tie najkrajšie sviatky v roku.

Alžbetka Šulovská 6.A

Jasličková pobožnosť

26. decembra 2012 sa náš farský Kostol sv. Štefana prvomučeníka ozýval spevom, básničkami a vinšmi detí našej obce, ktoré sa rozhodli pokloniť sa malému Ježiškovi, ako pastieri a králi pred 2000 rokmi. Rozhodli sa účinkovať v jasličkovej pobožnosti. Už od začiatku adventu usilovne cvičili v pastoračnom centre(dole na fare), aby bolo ich vystúpenie bezchybné. Predstavili sa nám malí i veľkí. Po scénke mesiačika s hviezdikami nasledovalo betlehemský príbeh o narodení Ježiška, potom básne a vinše a na záver nemohla chýbať Tichá noc, ktorú sme zaspievali všetci spolu. Najväčšou odmenou pre účinkujúcich bol neutíchajúci potlesk a oči plné slz od dojatia u mamičiek a babičiek, ale aj u ostatných. Bola to príjemná zmena počas Vianoc, ktoré sa stávajú, bohužiaľ, už len všednou rutinou a skôr komerčnou záležitosťou nášho života. Dúfame, že jasličková slávnosť bude aj ďalší rok a že sa z nej stane pekná tradícia v našej obci.

Barbora

Koledovanie

Každoročne v adventnom období sa deti schádzajú, aby sa zapojili do koledovania počas Vianoc. Toto koledovanie sa nesie pod názvom **Dobrá novina** už 18 rokov. Prečo to vlastne robíme? Prinášame do príbytkov dobrú zvesť o narodení Pána. Deti si cez pekný zážitok budujú vzťah ku koledníckej tradícii. Učíme sa solidarite – pomáhame finančnou zbierkou núdznym, ktorí sú od nás vzdialení tisícky kilometrov. Dozvedáme sa o živote v podmienkach extrémnej chudoby.

Naše putovanie sa začalo na Štedrý večer pred farou, kde sme sa všetci stretli. Koledovali sme dva dni v troch skupinách. Každú skupinu sprevádzal animátor Dobrej noviny. Do všetkých domov sme prinášali radosť z Božieho narodenia., aj tam, kde sa viera už vytráca. V každom dome nás prijali inak. Spievali sme pred dverami, aby nás počuli. Niekde nás netrpezlivo čakali, no boli príbytky, kde nám ani neotvorili. Všetci nám prispeli na Dobrú novinu – pre deti v Afrike. Potom nás aj ponúkli sladkými koláčikmi. Ak chcete pomôcť týmto deťom, ale i ostatným aj vy, pridajte sa k nám koledníkom. Na Bohu sa mi páči to, že svoju štedrosť neprejavuje iba na Vianoce.

Juraj Stebila 6.A

Vianoce očami štvrtákov a piatakov

Vianoce sú dni, keď oslavujeme narodenie Ježiša Krista. Sú to dni pokoja a lásky. Deti dostávajú darčeky, preto majú tento sviatok najradšej. A ešte máme prázdniny. Ľudia sú k sebe milší a rodiny sa navštevujú.

Miloš Jakubov 4.A

Vianoce sú sviatky radosti a pokoja. Oslavuje sa narodenie Ježiška. Vtedy je rodina pohromade, v dome rozvoníava sladká vôňa medovníkov a všelijakých iných dobrôt. Radujeme sa a spievame koledy. Hoci vonku vládne pani zima, v našich srdiečkach a domovoch je teplúčko. Po štedrej večeri každý nedečkavo beží k vianočnému stromčeku, kde ležia darčeky. Potom si pozrieme rozprávku a vyberieme sa na polnočnú omšu. Ďalšie dni sa navštevujeme so svojimi blízkymi.

Miriam Gičová 4.A

Na Vianoce sa tešíme. Vyzdobíme si dom a stromček, Máme radosť, že sa narodil Ježiško. Chodia koledníci a spievajú koledy. Máme slávnostnú večeru: kapustnicu, oplátky s medom, rybu, bobaľky, fučky. Po večeri si ideme zobrať darčeky.

Nikolka Žinčáková 4.A

Vianočné želanie . Hoci som si priala pod stromček notebook a nedostala som ho, nebola som smutná. Hlavné bolo to, že sme boli všetci spolu. Najmä pre môjho malého bračeka to boli prvé Vianoce. Všetko sa mu páčilo, najmä rozsvietený stromček, ktorý skoro spadol. Páčilo sa mi, že v našom kostole bola pred Vianocami akcia pomoci tým, ktorí sú v hmotnej núdzi. Ľudia mohli pri odchode z obchodu alebo i vzađu v kostole darovať nejaké trvanlivé potraviny zo svojho nákupu. Videla som, že sa zapojilo veľa ľudí, ba boli tam aj upečené medovníky. Bolo to šľachetné. Je to krásne, že nezabúdame na iných ľudí. Máme si navzájom pomáhať. Nielen počas Vianoc, ale celý rok. No v tento vianočný čas si to pripomíname častejšie. Je to čas štedrosti a lásky. A to je na Vianociach najkrajšie.

Anastázia Tokárová 5.A

Dvojnásobná radosť. Vianoce sú najkrajšie dni v roku. My kresťania slávime narodenie Ježiša Krista, ale zároveň je to aj čas, kedy sa celá rodina schádza pri sviatočnom stole. Pre mňa sú Vianoce o to krajšie, že už 11. Rok slávim vtedy narodeniny. Zíde sa u nás celá rodina a ja sa dvakrát teším z darčiekov – raz večer pod stromčekom a potom ráno k narodeninám. Nech je to čokoľvek, stále ma to poteší. Okrem toho sú Vianoce spojené s koledovaním dobrá novina, na ktorej sa podieľam už druhý rok aj ja. Je to síce veľká obeta chodiť po dedine dva dni za každého počasia (a toho roku nebolo práve najlepšie), ale mám z toho dobrý pocit, že aj takto môžeme pomôcť chudobným deťom v Afrike. Vianoce síce neboli pekné biele, ale krása Vianoc nie je v počasí. Čaro Vianoc je niekde inde. Je v radosť z narodenia Ježiška a v rozdávaní lásky, pohody a pokoja. Sviatočný čas aj čas prázdnin skončil a my sme zase o rok starší, múdrejší, skúsenejší a bohatší o nové zážitky.

Teodor Sedláček 5.A

Ja som si pod stromček prial dostať PS2. Okrem toho som prial sebe aj všetkým mojim príbuzným a známym zdravie a dostatok peňazí na všetko, čo potrebujú. Vianoce prebehli ako stále a okrem darčiekov ma na nich neprekvapilo nič. Ale darčeky, tie stáli za to. Dostal som PS3 (je to ešte lepšie, ako som chcel, lebo to má viac funkcií, pripojenie na internet, lepšie hry a bezdrôtový ovládač). Okrem toho som dostal aj čiapku, puzzle, tričká, mikinu a album. Najkrajšie na Vianociach bolo spoločné stretnutie rodiny, kde sme spievali a ja som ich sprevádzal na akordeóne. Tešila sa aj naša 5-mesačná Laura. Počas Vianoc som sa prvýkrát zúčastnil koledovania Dobrej noviny, čo bolo síce dosť namáhavé, ale zaujímavé a poučné. Som rád, že som urobil dobrý skutok.

Adam Vrábek 5.A

Ako som robil Mikuláša

Ani sa mi nesnívalo, akú dôležitú úlohu dostanem. No pani učiteľka mi povedala, že som najvyšší v škole a mám mocný hlas, preto budem robiť Mikuláša. Tak som súhlasil.

Obliekli ma do mikulášskeho obleku (ak keď podľa pána farára Mikuláš má inú čiapku, toto je skôr Santa Claus) a išli sme rozdávať darčeky. Mal som pomocníkov – 4 krásnych anjelikov a 3 škaredých čertov, ktorí boli viac zábavní ako strašidelní. Začali sme od najmenších a postupne sme prešli celú školu. Každému žiakovi sme dali balíček plný sladkostí a ovocia. Keď sme skončili v deviatom ročníku, už som chcel vyzliecť svoj kabát, ale nemohol som. Ešte na moje darčeky čakalo veľa dobrých ľudí. Najprv tety upratovačky, potom tety kuchárky, ktoré nám varia výborné obedy (a mne dajú aj dupľu). A nakoniec sme došli k pánovi starostovi. Dal som mu darček, lebo poslúchal celý rok a, predstavte si, aj on mi dal podobný darček. Keď už dostali darček všetci, ktorí poslúchali, skončila sa moja práca. Spokojný som si vyzliekol kabát a mal som dobrý pocit, že som potešil toľko ľudí. Horšie to mali čerti, lebo tí sa museli nielen prezliecť, ale aj umyť.

Vincent Mikuláš Rošák 8.A

Vianočná akadémia

Dňa 19. decembra 2012 sa v kultúrnom dome v Kamenici nad Cirochou uskutočnila Vianočná akadémia, ktorú už tradične každý rok o tomto čase pripravujú žiaci základnej a materskej školy so svojimi učiteľkami pre rodičov i všetkých občanov obce. Program bol naozaj pestrý – od tradičných vianočných kolied, vinšov a scénok až po moderné tančeka a veselé rozprávanie. Javisko bolo pekne vyzdobené a hľadisko bolo zaplnené do posledného miesta. Akadémiu otvorili moderátorky – deviatačky Zuzka a Dominika a potom nasledoval program – jedno číslo krajšie ako druhé. Ľudia tleskali, bavili sa, všetkým sa program páčil. V záver sa k vystupujúcim pripojili aj pán riaditeľ Mgr. Slavomír Tokár a pán starosta obce Ing. Alexander Bugyi, ktorí poďakovali účinkujúcim za vystúpenie a všetkým prítomným popriali krásne a požehnané Vianoce a šťastný nový rok. Bol to pekný večer, ktorý navodil vianočnú atmosféru, za ktorú patrí všetkým poďakovanie.

Dominika Zeleňáková 9.A

Naši miništranti

Tak ako väčšina ľudí, aj ja sa každoročne teším na vianočné sviatky. Samozrejme, je to už trochu iné, ako to bolo v detstve, ale Vianoce majú pre každého, teda i pre mňa svoje čaro. Keď som povedal, že je to trochu iné, mal som na mysli úlohy, ktoré počas Vianoc ako kňaz vykonávam a sú mojou povinnosťou. Väčšina týchto mojich kňazských služieb by sa asi nezaobišla bez mojich pomocníkov – miništrantov. Ich miesto je pri oltári a počas svätých omší plnia množstvo úloh, ktoré im z toho vyplývajú. Keďže sú to chlapci, ktorí sú zároveň žiakmi tejto školy, nedá mi, aby som ich nespomenul a nepochválil. Či sú to chalani ako Kristián Sninčák, Juraj Stebila, Dávid Kmec, Leo a Teo Sedláčkovci, alebo aj chlapci z mladších ročníkov, ktorí sa popri tých starších zaučajú. Bez nich by mnohé veci v našom kostole nešli tak plynule a spoľahlivo, ako idú teraz. Pomáhať pri oltári, to nie je len výsada, ale je to veľká zodpovednosť a služba. Neraz si to vyžaduje aj skoršie ranné vstávanie alebo povinnosť si počas dňa zariadiť čas tak, aby na svätú omšu mohli prísť. Preto by ani táto ich služba nemala zostať nepovšimnutá. Pretože aj vďaka nim sú Vianoce v našej farnosti krajšie a duchovne bohatšie.

Mgr. Peter Sepeši – farár a učiteľ náboženstva

Vianočná tvorivá dielňa

Už v utorok pred Vianocami sa na dolnej chodbe našej školy šírila vôňa škorice, vanilky, ihličia a tvorivej práce rôzneho charakteru. Každá trieda sa snažila byť originálna, tvorila svoje výrobky, ktoré sa večer predávali v kultúrnom dome na Vianočnej burze. Prišli nám pomôcť aj deti z materskej školy. Deviatačky vyrobili pekné hviezdy a Marek Balog sám upiekol perníkový koláč. Deti s p. uč. Škovránovou zhotovili čarovné stromčeky z krútených novinových stránok. Niektorí sa učili zdobiť perníky, iní skúšali piecť linecké koláčiky, my sme robili chutné gulíčky, výtvarníci premieňali obyčajné poháre na žiarivé svietniky. Potešila nás pani Balogová, ktorá nás učila háčkovať anjelikov a zvončeky. Nakoniec sa všetky výrobky vystavili a bolo čo pozerieť.

Tento deň bol výnimočný, pretože sa opakuje len raz za rok. Sviatky sú krásne a voňavé aj vďaka príprave, pečeniu a očakávaniu. Mali by sme ich pripravovať a prežiť s tými, ktorých máme radi.

Juraj Stebila 6.A

Sladká práca

Tvorivá dielňa ma veľmi bavila. Hoci sme deň predtým hundrali a zlostili sa, nakoniec to pre nás štyri – Zuzku, Hanku, Niku a mňa dopadlo super. Spolu s p. uč. Harakaľovou sme tvorili sladké dobroty v školskej jedálni. Spoločnosť nám robili tety kuchárky. Nachystali sme potrebné suroviny a pečenie, zdobenie a hlavne olizovanie mohlo začať. Podarilo sa nám upiecť kokosové rožky, ktoré sme potom máčali v čokoláde. Medzitým sme stihli urobiť chutné šuhajdy v papierových košíkoch. Najviac sme sa natrápili aj nasmiali pri zhotovovaní úľov. Na to sme potrebovali také zvláštne formičky, ktoré vyzerajú ako úle, ale mne pripomínali skôr cumlíky. Tie sme plnili orechovým cestom. Bola to zábava. Mne sa podaril „až“ jeden. Ostatné vyzerali ako opité. Ale všetko sme úspešne zvládli a potom sme ich pobalili. A večer sa predávali na Vianočnej burze. Verím, že to tým, čo si ich kúpili, chutilo. Lebo bolo za tým kus našej skvelej práce.

Laura Poláková 6.A

Každý podľa svojich schopností

Už tradične sa na našej škole pred Vianocami koná Vianočná tvorivá dielňa. Ani toho roku tomu nebolo inak. Každá trieda mala svoj stôl, na ktorom mohli vytvárať a potom vystavovať svoje diela. Všetci pracovali usilovne ako včeličky a každý podľa svojich schopností. Prváci zhotovovali koláčiky a orechové sviečky, druháci robili vínové koláčiky, ktoré aj piekli a zdobili. Tretiaci robili jablkové sviečky a pomaranče, štvrtáci maľovali krásne fľaštičky. Piataci robili sladučky rafaelo a my šiestaci sme zhotovovali nepečené dobroty. Siedmáci zdobili perníky a naozaj vyzerali krásne. Dievčatá pomáhali aj pri výzdobe stromčekov a vencov. Ôsmaci mali sadrové sošky, ktoré pekne nafarbili. Deviataci sa pochválili peknými hviezdami z papiera, výbornými gulôčkami a chutným perníkom. Boli tu aj škôlkari, ktorí s pomocou svojich pani učiteliek robili vianočné ikebany. Bol to veľmi krásny deň a dúfam, že si ho zopakujeme aj na budúci rok. Nezabudlo sa ani na športovcov, ktorí radšej trávili tento čas v telocvični rôznymi športovými súťažami.

Emka Šutayová 6.A

Interview s pani zástupkyňou Mgr. Ivetou Kaššaiovou

Ako sme sľúbili v minulom čísle, dnes položíme pár otázok novej pani zástupkyňi. Možno viete, že Mgr. Iveta Kaššaiová je aj bývalou žiačkou našej školy, takže môže zhodnotiť školu z obidvoch strán.

V akom znamení ste sa narodili?

Narodila som sa v znamení Blížencov.

Ako si spomínate na svoje školské časy na tejto škole? Bolo to iné ako dnes?

Na svoje školské časy rada spomínam, s určitou nostalgiou, pretože to bolo najkrajšie obdobie, ktoré som prežívala, a myslím, že to najkrajšie obdobie prežívate aj vy, len si to ešte, žiaľ, neuvedomujete. Do školy som chodila rada a učila som sa tak, aby som v škole nemala žiadne problémy. Od 3. ročníka som bola predsedníčkou triedy. Boli sme všetci kamaráti v triede a držali sme spolu. Mali sme fajn učiteľov, ktorých sme viac si vážili a rešpektovali. Učili ma aj niektoré pani učiteľky, ktoré učia aj Vás, a to: p. uč. Strajňáková, p. uč. Dargajová, p. uč. Harakaľová a p. uč. Sivčová. Klobúk dole pred týmito dámami, stále vyzerajú rovnako. 😊

Podľa mňa sa žiaci v priebehu posledných rokov značne zmenili. V minulosti sme nemali také možnosti, ako máte vy dnes, hlavne čo sa týka prístupu k informáciám a vzdelaniu. Nám nezostávalo nič iné, len vymýšľať si vlastné hry. Veľa sme čítali. Spomínam si, že sme hrávali na ulici vybíjanú, futbal, karty, v lete sme sa kúpavali na Rike, večer organizovali vatry, v zime sánkovali na Žbire a korčuľovali v parku. V nedeľu poobede sa premietalo kino, inak sme boli viac-menej odkázaní na seba.

Ktoré predmety ste mali najradšej?

Na základnej škole to bol slovenský jazyk a všetky výchovy (telesná, hudobná, výtvarná), na strednej matematika, slovenský jazyk a dejepis. A prezradím aj, ktorý predmet som nemala v láske. Bola to chémia. A keďže nie som na cudzie jazyky, tak ani nemecký jazyk.

Po čom ste v detstve najviac túžili?

Najviac som túžila vidieť more. Podarilo sa mi to, až keď som mala 20 rokov. Za svoje zarobené peniaze z letnej brigády som bola v Čiernej hore pri Jadrane, ktorý mi učaroval.

Kam ste išli po skončení základnej školy? Aké máte vzdelanie?

Mojím snom od detstva bolo, že sa stanem učiteľkou. Moje kroky preto viedli na Strednú pedagogickú školu do Prešova, kde ma neprijali pre nedostatok miesta. Bolo to pre mňa prvé veľké sklamanie v živote. Tak som nedobrovoľne išla na Strednú priemyselnú školu do Sniny, kde som zmaturovala na samé jednotky. Po jej skončení som opäť skúsila, tentokrát Vysokú pedagogickú školu v Prešove, kde ma prijali. Prežila som tam 4 krásne roky a skončila s červeným diplomom. Dostala som ponuku urobiť si doktorát a ostať učiť na vysokej škole, ale som to odmietla, čo s odstupom času vôbec neľutujem.

Ako dlho učíte a prečo ste si vybrali prácu učiteľky?

Tento je môj 16. rok. Už na základnej škole som sa rozhodla byť učiteľkou. O inom povolání som ani neuvažovala. A prečo? Táto práca sa mi zdala zaujímavá a kreatívna. So svojím povoláním som veľmi spokojná, nachádzam v ňom svoje uplatnenie a sebarealizáciu.

Baví vás práca zástupkyne? Čím sa líši od učiteľskej práce?

Prácu zástupkyne školy vykonávam už 7. mesiac a musím povedať, že ma to baví. Je to troška iná práca ako učiteľská, lebo sa tu viac robí s dospelými ľuďmi a je tu viac papierovej roboty, organizovania a vyplňovania rôznych štatistík. Ale keďže aj učím 12 hodín, nevypadla som z učiteľskej práce. Je to také vyvážené.

Zvládáte aj prácu triednej učiteľky prvákov?

Prváci sú moja srdcovka. Veľmi rada tam učím . Prváčence ma stále potešia, rozosmejú, nabijú energiou. Mrzí ma len, že občas ich musím prenechať p. asistentke pre neodkladné pracovné veci a pre školenia, ktoré absolvujem. Ale zvládame všetko v pohode, učivo máme prebraté a stíhame aj nacvičovať kultúrne programy.

Aké máte záľuby? Čo robíte rada vo voľnom čase?

Mojou veľkou záľubou na strednej a vysokej škole bolo pletenie svetrov. V dnešnej dobe si rada prečítam dobrú knihu a zahrám si karty na FB (moja nerest 😊). V lete rada cestujem, spoznávam nové miesta, v zime lyžujem.

Aké je vaše obľúbené jedlo? Máte štíhlu postavu, tak sme zvedaví, či držíte nejakú diétu?

Ako dieťa som mala problémy s jedlom, mala som obľúbené a neobľúbené jedlá. Postupne som sa naučila jesť všetko. Ale keby som si mala vybrať najobľúbenejšie jedlo, tak to bude paradajková omáčka, knedľa a hovädzie mäso. Diétu som v živote nedržala. Dokonca sa priznám, že obľubujem druhú večeru neskoro večer k telke. Stále hovorím, že nemám čas pribrať. 😊

Čo vás potešilo počas Vianoc? Dostali ste nejaký pekný darček?

Tento rok ma veľmi potešilo, že po rokoch sme mali krásny živý stromček – bielu jedličku, ktorá nám spríjemnila a rozvoňala celý dom. Dostala som pekné darčeky od svojich blízkych, ale najviac ma potešil vlastnoručne nakreslený obrázok od dcéry Terezky, kde bolo napísané: „Od Tete pre Vás rodičia.“

Dali ste si do nového roka nejaké predsavzatie?

Raz som čítala, že predsavzatia sú hlúposť. A je to podľa mňa pravda. Ak si ich nedáte, vyvarujete sa zbytočných nervov a sklamaní. Takže žiadne predsavzatie som si nedala.

Máte nejaký vzor alebo motto, podľa ktorého sa riadite?

Raz mi jeden človek povedal citát, ktorý sa mi zapáčil a riadim sa tým: „Ešte nikdy nebolo tak zle, aby nemohlo byť ešte horšie.“ A mám veľmi rada citáty od Matky Terezy, napr.: „Keď Ti život predkladá dôvody na plač, ukáž mu, že máš tisíc a jeden dôvod na smiech.“ „Smiech nás robí rozumnejšími než večná namosúrenosť.“ ZASTAV SA A ROZOSMEJ - SMIECH JE HUDBOU DUŠE.“ Hoci sa to stále nedá, ale snažím sa usmievať. 😊

Núťte svoje deti, aby sa dobre učili?

Nenútim, lebo ani mňa rodičia nenútili, len mi stále prízvukovali: „Ako sa budeš učiť, tak sa budeš mať.“ Pôsobilo to dosť motivačne na mňa. Tak to aj stále opakujem svojim deťom.

Čo by ste navrhli a urobili, aby sa žiaci cítili v škole príjemnejšie?

Máme veľa plánov ako Vám spríjemniť chvíle v škole. Určite je to estetizácia tried(čiže skrášlenie), ich vymaľovanie, nové šatne, nové aktivity, stretnutia, podujatia.....

Ktorá trieda je podľa vás najlepšia na škole?

Nemôžem povedať, že by bola niektorá trieda lepšia než iná. To vždy záleží od žiakov. Ja mám všetkých rada. Ak sa učia a sú slušní, tak prečo nie? Ale keď to chcete zistiť, môžeme vyhlásiť súťaž: „O najlepšiu triedu.“ (Ale kto o tom bude rozhodovať?!)

Pani zástupkyňa, ďakujeme za vaše odpovede a prajeme vám veľa úspechov vo vašej práci. Za všetkých zvedavých žiakov **Zuzka Sninčáková 9.A a Katka Hrubovčáková 5.A**

Chválime:

Anetka Daňová 5.A – 1. miesto v súťaži „Čeburaška a krokodíl Geňa“ – sprievodnej akcie Ruský film 2012. Hodnotilo sa 53 prác v rámci celého východného Slovenska. Odovzdávanie diplomov víťazom sa konalo v CVČ Domino v Košiciach pri Ruskej jolke za asistencie Deda Moroza i Sneguročky.

Anatol Bogdan 5.A – 3. miesto v okresnom kole olympiády anglického jazyka

Dievčatá – **B. Badidová, D. Kmecová, D. Lorenčíková** – 3.miesto v obvodnom kole stolného tenisu.

Chlapci – **F.Sojčák, V.Rošák, J. Kurila, T. Čabák** – 2. miesto v obvodnom kole stolného tenisu

Žiakov 2. stupňa, ktorí mali na vysvedčení v **1. polroku čisté jednotky** – 5.r.:**A.Daňová, A.Vrábeľ, T.Luksajová, M.Volovárová**, 6.r.: **L.Poláková**, 7.r.: **A. Jakubová, V. Martanová**, 8.r. **B.Badidová, T.Čabák, T.Luksaj, A.Suchárová**, 9.r. **K.Šutayová**

Všetkých tých žiakov, ktorí sa podieľali na školských i mimoškolských aktivitách

Ďakujeme:

Riaditeľstvu školy – za zakúpenie spoločenských a športových hier pre našich družinárov

Pani učiteľke Suchárovej – za technickú pomoc pri tvorbe časopisu

Karháme:

13 žiakov, ktorí mali na vysvedčení **päťorky** (ich mená nenapíšeme, aby sme im dali šancu do konca roka si známky opraviť)

3 žiakov, ktorí mali **zníženú známku zo správania** (ani ich mená nenapíšeme, ale isto ich poznáte)

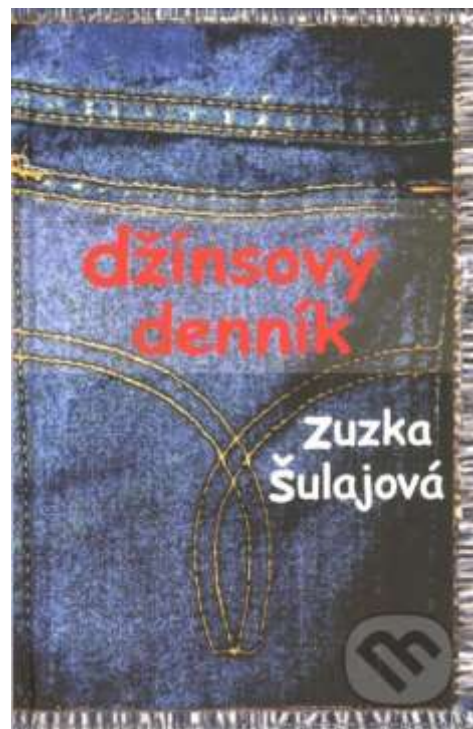
Výtvarné práce

Čo by ste si mali prečítať?

Zuzka Šulajová : Džínsový denník

Je to dievčenský román. Dej sa začína cez letné prázdniny. Pätnásťročná Paula si zapisuje svoje zážitky do svojho denníka s džínsovou potlačou. Má sestru Libušu, čuvača Belka a najlepšiu kamarátku Denisu. Prežíva mnoho udalostí a rieši mnoho problémov. Zo všetkého najviac sa obáva prvého dňa na strednej škole. No neskôr si tam nájde priateľku, poločarodejnicu Gabrielu. Cez prázdniny však stretne aj svoju prvú lásku Patrika. Ďalej už nebudem prezrádzať, určite si to prečítajte. Ja som túto knihu dostala pred rokom k meninám. Kniha ma zaujala hlavne preto, lebo hlavná hrdina je približne v mojom veku a aj mňa čaká čoskoro prechod na strednú školu, čoho sa trocha obávam. Aj mne by sa zišla taká „kamoška“, akú mala Paula. Vraj už vyšiel aj 2. diel, ale ešte som ho nečítala. Už sa naň teším. **Kristínka Sojčáková 9.A**

Charlotte Brontevá: Jana Eyrová

Dievčenský román, ktorý opisuje smutné detstvo Jany. Nemala nikoho, iba tetu, ktorá ju nemala rada a chcela sa jej zbaviť. Dala ju do školy. Z Jany sa stala vzdelaná a rozvážna žena. Neskôr sa zamestnala ako vychovávateľka u bohatého, ale tajomného pána Rochestra. Starala sa o jeho dcéru Adelku, ktorá tiež nemala mamu. Ich dom však ukrýval tajomstvo, ktoré mohlo zničiť šťastie Jany. Ďalšie osudy hlavných predstaviteľov sa dozvieme, ak si túto knihu prečítate. Ja som ju pôvodne ani nechcela čítať, ale musela som niečo prečítať na povinné čítanie a som rada, že som si vybrala práve túto knihu. Aj keď je z minulosti a hlavná hrdinka prežíva iný osud ako my dnes, rovnako ako každý aj ona túži po tom, aby ju mal niekto rád. Myslím, že je tam krásne vykreslené, že aj keď sa s nami život nemazná, nemáme sa nikdy vzdávať. Veď nádej umiera posledná. A preto by som ju odporučila na prečítanie, hlavne dievčatám. Určite sa vám bude páčiť. **Dominika Zeleňáková 9.A**

Týždeň boja proti drogám

19. novembra 2012 sa na našej škole začal Týždeň boja proti drogám. Prvý deň sme si vypočuli poučné rozhlasové okienko **p. uč. Jančíkovej**, ktorá je koordinátorkou prevencie drogových závislostí. Deťom nižších ročníkov sa najviac páčili policajti a ich dobre vycvičení psi, ktorí sa nám predviedli v stredu. Žiakov vyšších ročníkov zaujali najmä okuliare, ktoré simulovali 1,5 promile alkoholu v krvi. Okrem toho nám pani psychologičky vysvetľovali nebezpečenstvo užívania omamných látok pre náš organizmus. V piatok pod heslom „Zober loptu, nie drogu“ to vyvrcholilo športovými aktivitami v športovej hale v Humennom. Tento týždeň sme sa veľa dozvedeli a naučili a už sa tešíme na ďalšie podobné akcie.

Katka a Barborka 9.A

Ako som sa naučila korčuľovať

Kurz bol v Humennom. Zúčastnili sa ho 1.A, 1.B a 2.A. Cestovali sme vlakom. Oco mi kúpil nové korčule, lebo staré ma tlačili a už prvý deň som jazdila ako drak. Keď som spadla, naša pani vychovávateľka ma zdvihla. Každý deň som sa tešila na ľad. Niekomu išlo korčuľovanie lepšie, niekomu horšie, ale každý sa snažil. Na záver kurzu sme dostali diplomy.

Alicka Suchárová 2.A

Korčuliarsky kurz

Kurz trval päť dní. Celý týždeň sme cestovali vlakom do Humenného. Zimný štadión je veľký a pekný. Na začiatku kurzu to išlo najlepšie učiteľom. My deti sme padali ako hrušky. Ja som už aspoň vedela stáť na korčuľoch. Najviac sa mi páčil pohyb zvaný „cibuľky“. Najviac srandy bolo, keď chlapci hrali hokej. Mali sme aj prekážkovú dráhu a rôzne súťaže. Veľmi sa mi to páčilo.

Veronika Drančáková 2.A

Budem hokejistom

Cesta do Humenného ubehla veľmi rýchlo. Obuli sme si korčule a hneď začali korčuľovať. Pani učiteľky nám urobili prekážkovú dráhu. Vždy bola iná. Veľmi ma potešilo, že ma zaradili do najlepšej skupiny. Hrali sme hokej, bol som brankár. Obdivoval som učiteľov, nám deťom to tak nešlo. Požičali sme hokejky aj dievčatám a hrali dievčenský hokej. To bola zábava. Tento kurz ma veľa naučil. Hokej je super šport.

Maxim Jancusko 2.A

Klзisko

Prváci a druháci z našej školy mali v novembri korčuliarsky kurz. Najbližšie klзisko je v Humennom. Každé ráno nám vyhladili ľad. Najprv som padal. Bol som teplo oblečený, preto som sa potil. Niektorí boli na korčuľoch prvýkrát. Dostal som medailu a všetci sme dostali aj diplomy za to, ako sme korčuľovali.

Ján Barančík 2.A

Šimon Lojan ďakuje pani učiteľke Gabike a pánovi učiteľovi Holpovi, že ho naučili korčuľovať.

Natália Sojčáková opísala každý deň: v pondelok sa najprv držala mantinelu, potom skúsila korčuľovať sama. Spadla a na brade sa jej urobila modrina. V utorok sa Emke Boňkovej rozbila termoska. V stredu obdivovali svoju triednu pani učiteľku, lebo sa vie krásne korčuľovať. Bolo super, lebo súťažili. Vo štvrtok sa viezli v novom vlaku. V piatok každý ukázal, čo sa naučil a dostali diplomy a medaily.

Ako vidíte, všetkým sa tento kurz páčil, veľa sa naučili a už sa tešia na ďalšie podobné akcie.

Plavecký výcvik

Žiaci 6. ročníka sa začiatkom decembra zúčastnili plaveckého výcviku v Humennom. O svojich zážitkoch sa chcú podeliť aj s vami.

Prvý deň nás rozdelili do 3 skupín. Ja som bola v prvej – v tej najlepšej. Vždy sme sa najprv rozcvičili. Učili sme sa plávať prsia, kravla, no najradšej som mala splývanie, keď sme boli pod vodou. Naučila som sa otvoriť pod vodou oči. Najväčšie somariny sme vystrájali, keď nám dali voľné plávanie. Hoci sme sa domov vracali unavení, mali sme plnú hlavu nových zážitkov a spomienok. **Laura**

Na plaveckom kurze sme boli aj pred rokom, ale teraz to bolo lepšie, lebo sme už trochu vedeli plávať a teraz sme sa zdokonaľovali. Najlepších bolo vždy posledných desať minút, keď sme hrali rôzne vodné hry, napríklad aj vodnú bitku. Len sme vyliezli niekomu na plecيا a snažili sme sa zhodiť z pliec niekoho iného. Najviac sa mi však páčilo vodné pólo. Aj keď sme nevyhrali, bola zábava a naučili sme sa niečo nové. **Alžbeta**

Na plavecký sme cestovali autobusom a naspäť vlakom. Vždy sme sa najprv prezliekli, osprchovali a tak sme prišli k bazénu. Som rád, že ma dali k najlepším plavcom. Učil nás pán riaditeľ Tokár. Druhú skupinu mal na starosti pán učiteľ Holp a tretiu učili pani zástupkyňa Kaššaiová a pani asistentka Mažeriková. Piaty deň bol najlepší, lebo sme skákali na rybičku, bombu a salto dozadu. **David**

Bazén bol veľký a voda ľadová. Čím ďalej sme plávali, tým bola voda hlbšia. Bol som v tretej skupine. Najprv sme sa učili splývať, potom sme plávali prsia. Bola to veľká zábava, najviac sa mi páčilo skákanie do kruhu. V posledný deň boli preteky a spoločná fotka. Hoci som skončil posledný, nepokazilo mi to radosť a veľa sme sa naučili. **Miloš**

Mňa dali prvý deň do tretej skupiny, ale potom ma preradili do lepšej – druhej. Najviac som sa bála skoku na rybičku. Myslela som si, že sa utopím. Ale pán učiteľ mi sľúbil, že ma zachráni. Pomohla mi aj Barborka, za čo som jej bola veľmi vďačná. Mali sme aj prestávku na jedlo. Keď pán riaditeľ zapískal, znamenalo to von z vody. Osušili sme sa, obliekli a utekali na vlak. **Nikola**

Na plaveckom bola dobrá nálada, ale raz musel pán učiteľ zachraňovať Simonu, lebo dostala kŕč do nohy. Aj mňa chytil kŕč, sadla som si na lavičku, ale prišla pani učiteľka a najprv sme búchali nohami a potom som musela plávať. Tiež sa mi páčilo, keď sme vystúpili doma z autobusu, tak sme sa guľovali a zasiahli aj pána učiteľa Holpa. **Natália**

Plavecký výcvik bol úžasný hlavne preto, že sme sa dva týždne, okrem pondelkov, neučili. Naučili sme sa však plávať a to je tiež dôležité. Zažili sme veľa srandy, hlavne vo voľnom čase. Posledný deň bol súťažný. Súperili sme odušu a snažili sme sa zvíťaziť. **Juraj**

Mojich päť najlepších zážitkov: 1. Keď sme sa vyzuli, bola taká zima, že sme začali skákať. 2. Keď nás rozdelili do skupín, myslel som, že v tretej sú tí, čo vedia plávať. 3. Vždy mi bola zima, až som dostal kŕč. 4. Keď sme skákali saltá dozadu, tak Ľubo sa šmykol a udrel si bočnú kosť. 5. Posledný deň, keď som pri súťaži zaostával, pán učiteľ Holp skočil ku mne a spolu sme doplávali do cieľa. Skončili sme na druhom mieste. Neviem, či to boli najlepšie zážitky, ale tieto si pamätám. **Šimon**

Stretnutie po 20 rokoch

Dvadsať rokov – človeku sa ani veriť nechce, koľko času uplynulo od roku 1992, kedy sme opustili brány Základnej školy v Kamenici nad Cirochou. Rozpáchli sme sa, čas mnohých z nás zavial do sveta za prácou, rodinou, bývaním. Hoci sú z nás už dospelí ľudia, rodičia a vychovávame vlastné deti, radi sa v spomienkach vraciame do čias, strávených na tejto škole. Poniektorí, čo bývame tu v okolí, sa stretávajú častejšie, ale tí, ktorí žijú ďaleko, sa dlhšie nestretli s bývalými spolužiakmi a pre nich bolo stretnutie, ktoré zorganizovali Lucia Meričková, rod. Surmová a Anka Daňová, rod. Porubská na sklonku roka, o to dojímavejšie. V našom ročníku sme boli až tri triedy – A,B,C. Na stretnutie prišla polovica z celkového počtu 80. Niektorí nemohli prísť z pracovných dôvodov, iní z rodinných, no, žiaľ, dvaja nemohli prísť vôbec, lebo už nie sú medzi nami. Aj taký je život.

Tešili sme sa aj na naše bývalé triedne – p. Hakošová, p. Loncová, p. Dargajová a p. Harakaľová. Spomínali sme na spoločné zážitky, hlavne na tie veselšie. Príjemne a veselo sme sa cítili aj na stretnutí. Aj touto cestou by sme sa im chceli poďakovať za ich prácu a popriať im veľa úspechov a trpezlivosti, aby dosahovali dobré výsledky a vychovávali dobrých, múdrych a čestných ľudí.

Lenka Cholpová, rod. Milčíková, bývalá žiačka, dnes mama deviataka a siedmaka.

Stretnutie po 20 rokoch

Zimné obrázky

Biela zima, veľké mrazy,
Snehuličik si ťa zmrazí.
Hod' si kabát na seba.
Je ti zima? Ale ba!
Nič krajšieho pre mňa nieto,
Zima, to je moje leto.
Veľká zima, biely sneh,
Sánkovačka, detský smiech.

Z okna zimu pozorujem,
niečo o nej namaľujem.
Snehuliaka, biely sneh,
krajšej chvíle veru niet.
Kreslím si, ako padá sneh,
na pole a na cesty,
snehuliaka kreslím tiež
bez kabáta, bez vesty.

Máme doma jedličku,
na jedličke hviezdičku.
Hviezdička sa ligoce,
už sú zase Vianoce.

Vanesska Telvákova 7.A

Snehové vločky

Snehové vločky letia vzduchom,
zrodili sa spolu so zimným duchom.
Každá z nich je jedinečná,
v ľadovom vetre nekonečná.

Letia si pomaly v chladnom vánku,
prírode doprajú zimného spánku,
pod nádhernou bielou perinou
zrazu sa stáva ríšou snov.

Na zem jak motýľ zosadnú,
vytvoria prikrývku záhadnú.
A keď nakoniec nadíde ich čas,
nebojte sa. Ony sa vrátia zas.

Bianca Badidová 8.A

Vtipy o Vianociach a zime

- Keď príde v noci za tebou veľký chlap s bielou bradou v červenom kabáte a bude Ťa pchať do vreca, tak sa neboj, možno len niekto písal Ježiškovi, že ťa chce pod stromček...

- Jožko píše Ježiškovi: Milý Ježiško prosím ťa na Vianoce mi pošli 100€. Veľmi by to mne aj maminke pomohlo. List odnesie na poštu. Poštárky ho otvoria prečítajú si ho, a zato, že Jožka majú rady, poskladajú sa a pošlú mu 50€. Jožko píše späť Ježiškovi: Ježiško ďakujem ti za tie peniaze, veľmi nám pomohli. A predstav si že tie svine na pošte mi jednu 50-tku zobrali.

- Štyri etapy života muža: 1. Veríš na Mikuláša. 2. Neveríš na Mikuláša. 3. Robíš Mikuláša. 4. Vyzeráš ako Mikuláš.

- Malý Moricko píše Santa Clausovi: „Prosím Ťa, pošli mi bračeka.“ Santa Claus: „Dobre, ale pošli mi mamičku!“

- Príde chlapček do električky a z nosa mu tečú sople. Jedna pani sa ho pýta: „Chlapček, máš vreckovku?“ „Mam, ale nepožičiam!“

- Aký je rozdiel medzi traktorom a mrazom? Ak vám po chrbte prejde mráz, dá sa to vydržať.

- Malý Miško píše Ježiškovi, čo by chcel na Vianoce pod stromček: „Chcel by som: sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, korčule na ľad, nový LCD televízor, rádio, snowboard s výbavou, počítač, psíka, playstation, nové hodinky, autíčko na diaľkové ovládanie, štyri 3D hry do počítača... a veľa iných vecí, ale keďže som veľmi skromný, tak tie ďalšie už nemusia byť.“

- Viete, aké je smutné pokračovanie pesničky Rolničky? Detičky, detičky, kde je Mráz? Zadrhol sa lyžičkou, keď jedol guláš.

- Na Vianoce Filipko kričí cez celý byt na mamičku pri sporáku: „Mami, mami, stromček horí!“ „Vraví sa, svieti, a nie horí,“ poučí ho mama. Chlapček za chvíľu zase začne kričať: „Mami, mami, záclony tiež svietia!“

- Mami, je chcem na Vianoce psa!
Nevymýšľaj, bude kapor ako každý rok.

Dva kapry plávajú vo vani a jeden sa pýta druhého: Ešte stále si myslíš, že nás chcú iba okúpať?

- Oci, mňa už to sánkovanie nebaví.
Prestaň nariekať! Si na čerstvom vzduchu a teraz ma ťahaj zase hore.

- Je to biele a letí to dohora. Čo je to? Postihnutá snehová vločka.

